

Diere Verhale

Deur Enid Blyton

‘n Bietjie
Towerkuns

Fanny het 'n sprokiesboek gelees. My goeiste, die towerkuns wat daar was in Fairyland was wonderlik! Die manier waarop towenaars mense in verskillende dinge verander het - en die manier waarop towerspreuke gewerk het en toorkuns gedoen was - dit was wonderlik!

'Ag, Mamma!' het sy gesê toe sy klaar was met die boek. 'Ek wens ek kon 'n bietjie towerkuns sien. Maar ek glo nie daar is deesdae towerkuns nie. Dinge verander nie skielik in iets anders nie - dit lyk asof daar glad nie meer towerspreuke is nie.'

‘Wel, ek kan jou iets wys wat na towerkuns lyk’, het haar ma gesê. ‘Iets wat elke jaar honderd keer gebeur, in almal se tuin.’

‘Wys my, Mamma!’ het Fanny regtig opgewonde gesê.

Daarom het haar ma haar in die tuin geneem. Sy het na die groentetuin gegaan en rond gejag.

Sy draai 'n blaar met gate in, om en wys vir Fanny 'n groen
en geel ruspe daar.

"Ons sal hierdie ruspe op 'n stuk blaar neem, en kyk hoe hy 'n towerspreuk gebruik om homself in iets anders te verander," het sy gesê.

So, sy en Fanny het die klein ruspe na Fanny se slaapkamer geneem op 'n stukkie koolblaar. Ma het 'n boks gekry en gate daarin gemaak. Sy het 'n stukkie glas bo-oor gesit sodat Fanny kan kyk hoe die klein diertjie sy koolblaar eet.

'Het iemand al ooit vir jou gesê
waarin 'n ruspe hulself kan
verander?' het Fanny se ma
haar gevra. Maar Fanny was net
ses, en sy het nie geweet nie.

"Wel, hierdie ruspe kan homself
in 'n skoenlapper met vlerke
verander," het ma gesê.

'Hoe kan hy dit doen?' het Fanny verbaas gesê en het na die lang ruspe gekyk. 'Ek kan glad nie die begin van 'n vlerke sien nie.'

"Hy het nie eers die begin nou nie," het haar ma gesê. 'Hy kry dit later wanneer die towerkuns begin werk. Ons sal hom elke dag dophou.'

So, hulle het die ruspe dopgehou. Twee keer het hy so vet geword dat hy sy stywe vel moes verander. Fanny was verbaas om te uit te vind dat hy elke keer 'n nuwe vel onder het. Sy het die klein ruspe elke dag 'n nuwe kool blaar gegee en hy het gegroei en gegroei.

Eendag wou hy nie meer eet nie.
Hy het na 'n hoek van die boks
gegaan en 'n soort syagtige web
daar begin spin. Fanny kon nie
dink waar dit vandaan kom nie.

Maar hy het baie sy gehad. Hy
het homself veilig in die hoek vas
gemaak - en toe kom 'n vreemde
verandering oor hom. Hy het vir
oulaas sy vel verander. Hy het stil
gelê. Hy het hard en bruin
geword. Hy het nogal dood gelyk.

'Hy lyk soos 'n harde trommel" het Fanny verbaas gesê. 'Hy is nie meer soos 'n ruspe nie. Maar hy is ook nie soos 'n skoenlapper nie. Sy towerkuns moes verkeerd geloop het, Mamma.'

"Ons sal wag en sien," het Ma gesê. 'Ons noem hom vir nou papie. Kyk elke dag versigtig.'

Fanny het gekyk – en eendag was sy baie opgewonde. ‘Mamma, Mamma! Ek glo daar word 'n skoenlapper in die ruspe se harde bruin trommel gemaak! Ek kan flou buitelyne van die vlerke sien - en wat lyk soos nuwe bene wat almal saamgebondel is! Kyk!’

Ek kan vaagweg die buitelyne van
vlerke sien - en wat lyk soos nuwe
bene wat almal saamgebondel is!

Kyk!

Haar ma het gekyk – en terwyl sy gekyk het, het 'n betowerende ding gebeur. Die trommel het agter oop geskeur! Dit het begin beweeg en wriemel - en skielik, uit die skeuring, kom 'n klein kop!

'Iets kom uit - iets kom uit! Kyk!
het Fanny gegil.

iets het wel uitgekom – iets met vier
opgefrommelde vlerke, ses dun
bene en 'n kop met mooi, bewende
voelers daarop! Iets so anders soos
'n ruspe dat dit heeltemal
onmoontlik was om te dink dat daar
ooit ruspe in die trommel was.

‘Dis ’n mooi skoenlapper!’ het Fanny gesê. “n Skoenlapper met vlerke!

Mamma, hoe het dit vlerke gegroei? Dit het niks gehad toe dit in 'n papie verander het nie.

Hoe kan 'n ruspe in 'n skoenlapper verander?
Asseblief, vertel my.’

"Ek weet nie," het haar ma gesê.
'Niemand weet. Dit is 'n
towerkuns. Die ruspe gaan slaap
en wanneer hy wakker word is hy
'n skoenlapper. Dit is soos die
verhaal van Skoonlief en die
Ondier - jy onthou hoe die Ondier
in die pragtige Prins verander het?
Wel, dit is dieselfde soort ding wat
die ruspe doen.'

'Dis ware towerkrag," het Fanny gesê en het gekyk hoe die skoenlapper sy opgefrommelde vlerke in die sonskyn droogmaak.

'Binnekort sal hy wegvlieg en gelukkig wees by die blomme. Hy sal nie meer koolblare eet nie. Hy is nou 'n skoenlapper!'

Het jy na hierdie towerkuns gekyk? Jy moet. Dit is net so vreemd soos enigiets wat in 'n Sprokiesland gebeur, is dit nie?

Diere Verhale

Deur Enid Blyton

Die Ptagtige Groot Been

THINK
DIGITAL ACADEMY

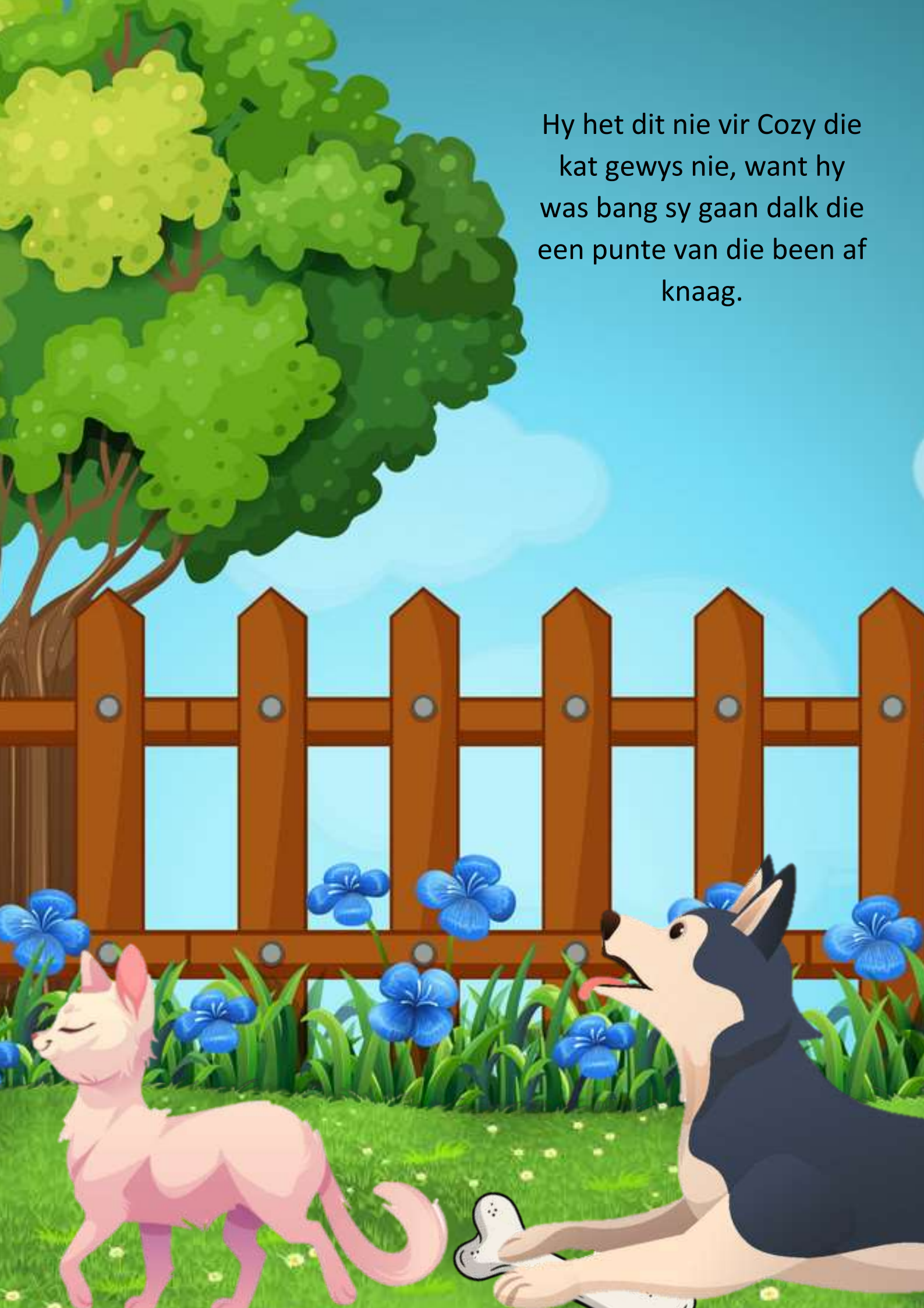
Eens op 'n tyd het Bundle die husky 'n pragtige groot been gehad. Dit het twee edel punte en 'n lang dik middel gehad, en dit het heerlik geruik.

Bundle was baie trots op sy been.

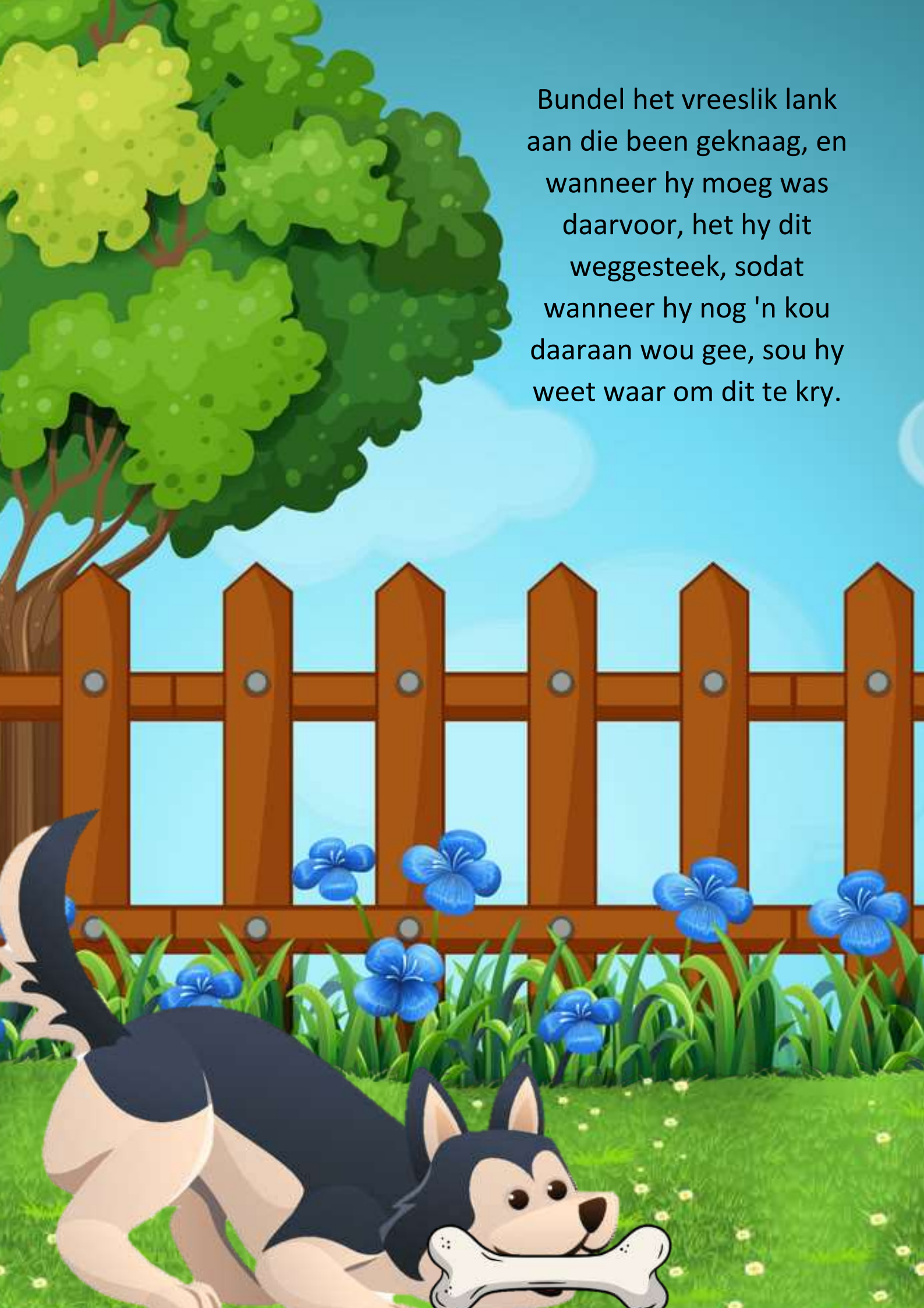

Hy het dit nie vir Cozy die
kat gewys nie, want hy
was bang sy gaan dalk die
een punte van die been af
knaag.

Bundel het vreeslik lank
aan die been geknaag, en
wanneer hy moeg was
daarvoor, het hy dit
weggesteek, sodat
wanneer hy nog 'n kou
daaraan wou gee, sou hy
weet waar om dit te kry.

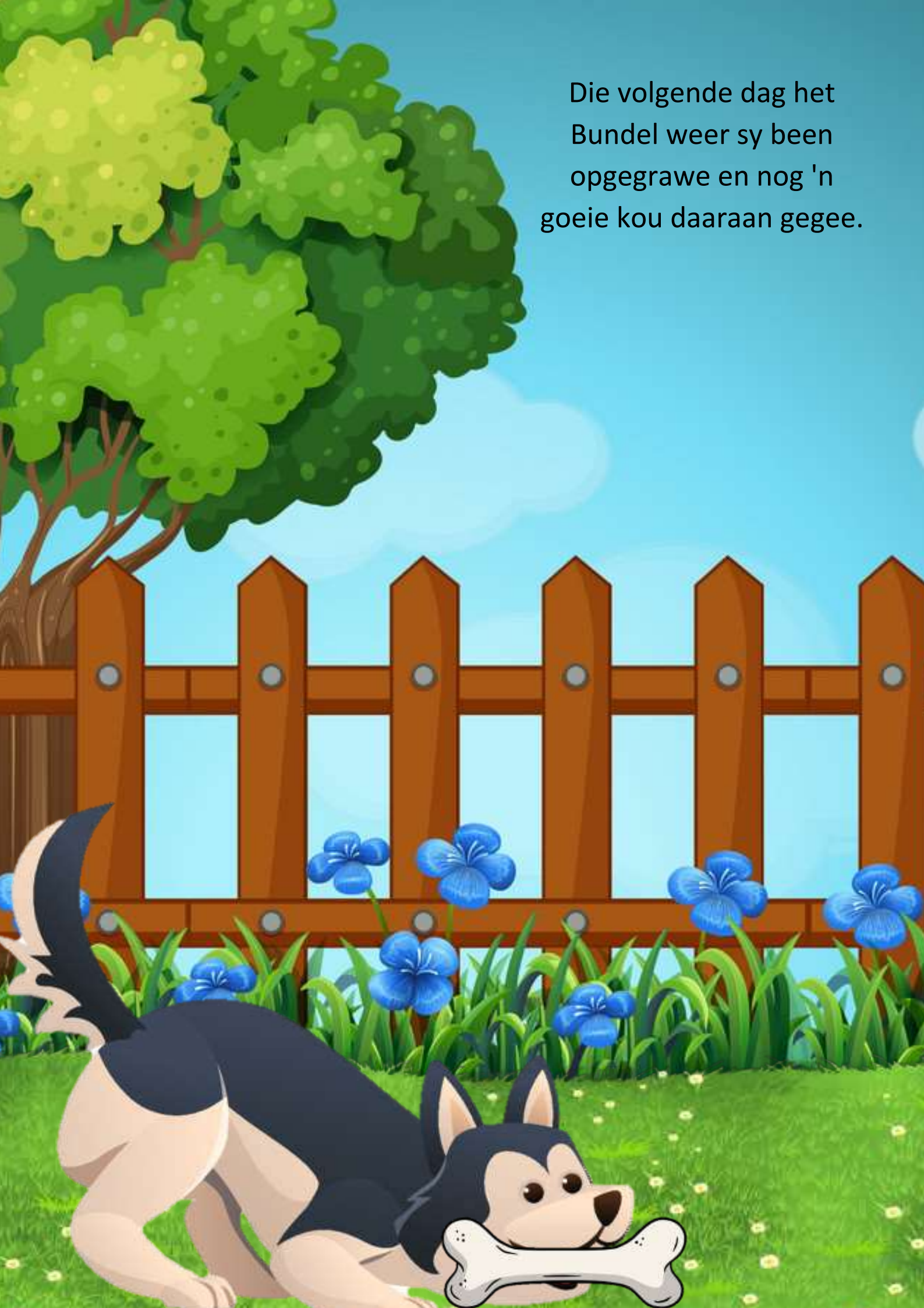
Ek sal dit in die groentebedding wegsteek, het Bundel gedink. Niemand gaan nou soontoe nie. Ek dink dit sal 'n baie goeie plek wees.

So, hy het die aarde weg gegrawe en dit daar weg gestee. Cozy het hom gesien en gewonder wat hy daar doen.

Die volgende dag het
Bundel weer sy been
opgegrawe en nog 'n
goeie kou daaraan gegee.

Toe dra hy dit in sy mond
om dit weer te begrawe.

‘Gaan jy dit weer in die
koolbedding sit?’ het Cosy
gevra toe sy hom om die
draai ontmoet.

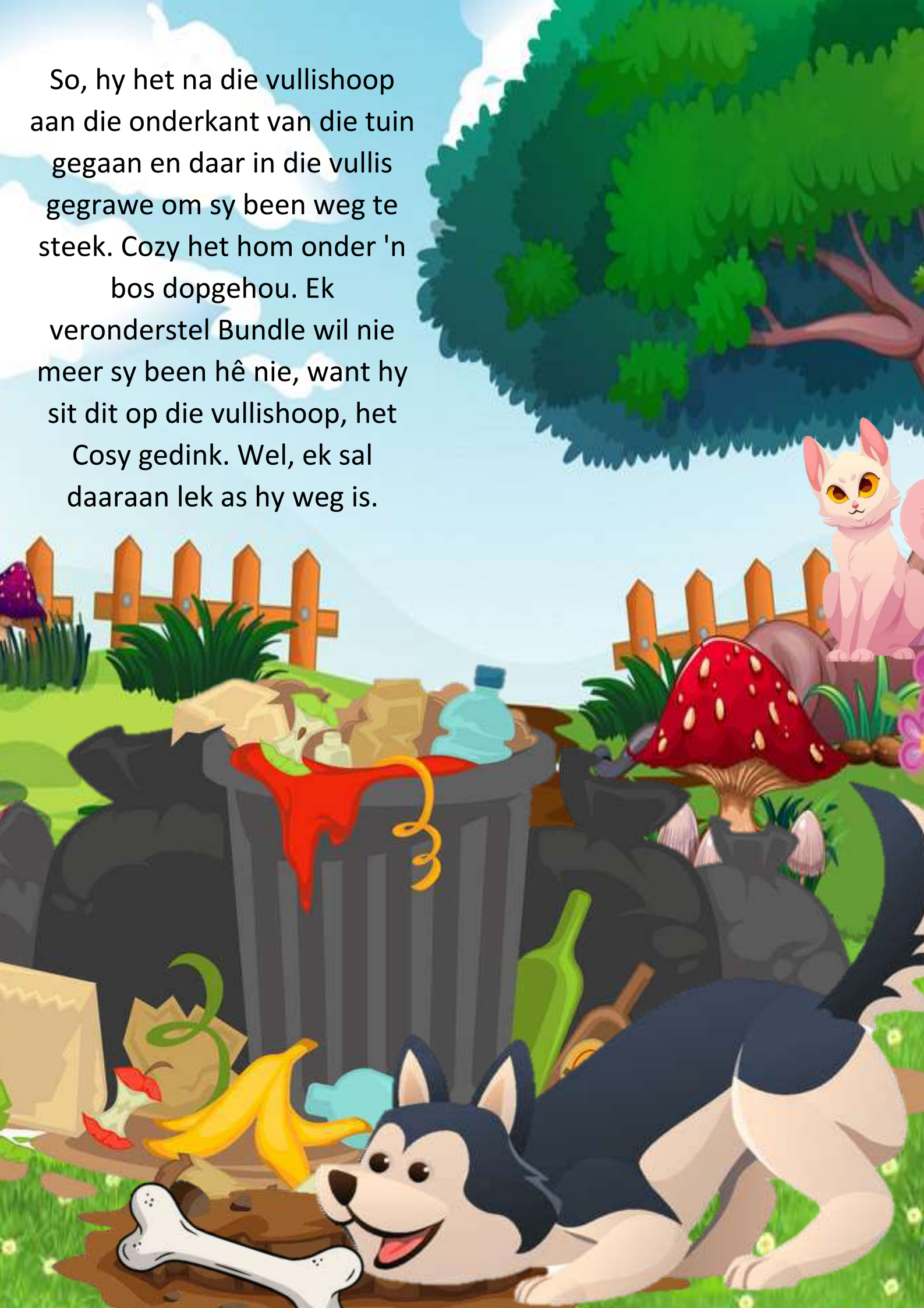
Bondel het vir haar gegrom.
‘Jy bekommer jou oor jou
eie sake!’ het hy gesê.

Bondel draf weg, hard aan die dink. Wat 'n oorlas! Nou weet Cozy presies waar hy besluit het om sy been weg te steek.

Toemaar! het Bundel gedink. Ek sal dit iewers anders weg steek - iewers waar Cozy nooit sal raai nie! Ek sal dit in die vullishoop wegsteek!

So, hy het na die vullishoop
aan die onderkant van die tuin
gegaan en daar in die vullis
gegrawe om sy been weg te
steek. Cozy het hom onder 'n
bos dopgehou. Ek
veronderstel Bundle wil nie
meer sy been hê nie, want hy
sit dit op die vullishoop, het
Cosy gedink. Wel, ek sal
daaraan lek as hy weg is.

Dus, toe Bundle binnenshuis ingegaan het om voor die vuur te sluimer, het Cozy na die vullishoop gehardloop. Sy het gou die pragtige groot been gekry en sy het dit uit gesleep.

Sy het dit in 'n stil hoekie
geneem waar sy dit begin lek
het.

Haar tong was baie grof en sy
het daarin geslaag om 'n paar
stukkies vleis af te krap. Toe
besluit sy dit sal heerlik wees
om aan die been te knaag, maar
haar tande was eenvoudig nie
sterk genoeg nie.

‘Woef!’ het 'n stem skielik in haar oor gesê, hy het haar hoog die lug laat spring. ‘Leen vir my daardie been, Cosy!’

Dit was Shadow, die groot skaaphond van die plaas. Hy was 'n sagte kêrel, en Cosy was nie bang vir hom nie.

‘Goed dan,’ het sy gesê. ‘Jy kan dit kry, want ek is seker Bundle wil dit nie meer hê nie. Hy het dit op die vullishoop gesit.’

‘Wat 'n dom hond!’ het Shadow gesê, en tel die been op om dit weg te dra.

Hy het dit plaaswerf toe gevat, daarmee in sy hok
ingegaan en daar gelê en lekker aan die been gelek en
geknaag.

Nou, toe Bundel tot sy groot verbasing na die vullishoop gegaan het, het hy geen been daar gekry nie. Hy het gaan sit en jammerlik gehuil. Dit was nie lank en Cozy het hom gehoor.

'Wat is fout?' het sy gevra.

'My pragtige been is weg!' het Bundel uit geroep, en hy het weer begin gehuil.

'Alles is oukei. Shadow het dit,' het Cozy gesê ...

... net toe sy verduidelik dat sy dit vir hom geleen het, was Bundle in die tuin af, uit die hek en in die laning wat na die plaas lei, voor Cozy nog 'n woord vir hom kon sê.

Bundel het by die plaas aangekom. Hy het gesien hoe Shadow aan sy pragtige groot been knaag. Hy het so naby gegaan as wat hy gedurf het om met Shadow te praat.

‘Gee my daardie been. Dis myne.’

‘Vra beleefd daarvoor,’ het Shadow gesê en het 'n knars aan vir Bundle gegee baie hard geklink het.

‘Moenie dit in die helfte byt nie, moenie!’ het arme Bundel gehuil. ‘Dis my been! Gee dit dadelik vir my, Shadow, jou stoute hond!’

‘Nie as jy so met my praat nie,’ het Shadow gesê en lek die been goed af.

‘Nou ja, wat wil jy vir daardie been hê?’ het Bundel uiteindelik gesê en dink as hy nie vinnig die been kry nie, sal daar niks wees om te kry nie.

"Ek sal nie omgee om lekker melk te drink nie," het Shadow gesê. 'Ek voel baie dors. Jy kry vir my 'n beker melk en ek sal vir jou die been gee.'

Bondel het na Buttercup die koei gehardloop. 'Kan jy vir my melk gee?' het hy gesê.

Buttercup kyk na hom en kou hard. 'Ek kan dalk, as jy vir Neddy die donkie in die volgende veld gaan vra of hy vir my een van sy wortels sal gee.' het Buttercup gesê. 'Ek voel net op een of ander manier ek wil vandag 'n wortel proe.'

‘O, sterte en snorbaarde – Neddy is reg aan die einde van die volgende veld!’ het arme Bundel gesê. "Teen die tyd wat ek by hom kom en terug, en 'n bietjie melk kry en dit na Shadow neem, sal my been geëet wees!’

Maar hy het oor die veld gehardloop, onder die hek ingedruk en na Neddy gehardloop, wat besig was om 'n paar wortels te knars wat die boer se vrou vir hom gegee het.

‘Neddy, sal jy vir my ’n wortel gee vir Buttercup die koei?’ het Bundel hygend gevra.

“Wel, jy sal vir my iets in ruil vir my moet gee,” het Neddy gesê. ‘Jy gaan haal vir my ’n fyn distelplant om te eet.’

‘Wat? Eet jy distels?’ het Bundel verbaas gesê. ‘Is hulle nie baie stekelig nie?’

‘Ja. Hulle is heerlik,” het Neddy gesê. ‘Gaan haal ’n bietjie vir my. Sien jy Bleater die bok daar op die meent? Wel, daar is ’n paar fyn distels naby hom. Hy sal hulle vir jou wys’

Weer gaan arme Bundel, en kom by Bleater, wat sy kop neersit en om en om Bundel dans asof hy hom gaan stamp.

‘Nee, moenie dit doen nie, Bleater. Ek het net vir 'n paar distels gekom,’ het Bundel gesê. ‘Sterte en snorbaarde, is dit nie stekelig nie? Ek kan hulle onmoontlik nie byt en na Neddy neem nie. Dit gaan mond laat bloei.’

‘Wel, ek sal hulle vir jou pluk,’ het Bleater dadelik gesê.
‘My mond is hard. Ek steur my aan niks nie. Maar wat sal
jy vir my gee as ek dit vir jou doen?’

‘Allawêreld, almal wil vandag iets hê,’ het Bundel gesê.
‘Wat wil jy hê, Bleater?’

‘Wel, sien jy daardie gat in die heining daar? het Bleater
gesê. ‘Daar sit 'n hen op eiers wat sy gelê het. Ek wou nog
altyd 'n eier eet, Bundel. Gaan haal jy vir my een. My tou
sal nie daardie gaping in die heining bereik nie.’

So, Bundel het na die gaping gehardloop en sy pad na die hen geduik. Sy het hom gepik en hy het geskreeu.

‘Wat wil jy hê?’ het sy gesê.

“'n Eier vir Bleater, asseblief,” het Bundel gesê. Die hen het 'n kwaai kloek gegee.

'n Eier! Wat is volgende? Vir niks, neem ek aan?’

'Wel, wat wil jy daarvoor hê?' het Bundel gevra. Die hen sit haar kop op die een kant en dink vir 'n oomblik hard.

'Een van die eiers waarop ek sit, is bedorwe,' het sy gesê.

'Ek gee nie om dat Bleater daardie een kry nie, en ek durf sê 'n bok sal eerder 'n slegte eier eet as 'n goeie een. Jy gaan haal vir my mielies, Bundel, en dan gee ek vir jou die eier.'

Bondel het na die mieliedrom gehardloop. Hy het geweet waar dit was. Maar daar langs aan die mieliedrom het Cosy gesit.

‘Gaan weg, Cosy, ek wil mielies hê,’ het Bundel gesê.

‘Bly stil, Bundel!’ het Cosy gesê. ‘Ek kyk vir die muis wat na die asblik kom. Jy sal dit skrik maak as jy so blaf. Buitendien, jy weet baie goed jy eet nie mielies nie!’

'Ek soek dit vir die hen,' het Bundel woedend gesê. 'Gaan weg, Cosy, en laat ek die asblik oopmaak.'

'Luister nou na my, Bundel,' het Cosy sê. 'Moet jou nie steur aan die mielies vir die hen nie. Gaan huis toe en kyk in jou kos bak. Ek het iets vir jou daar in gesit!'

'Ja, dis seker 'n visgraat wat jy nie kan sluk nie, vermoed ek!' het Bundel gesê. 'Beweeg nou weg, Cozy en laat ek hierdie mielies kry.'

‘Wel, ek sal weg gaan as jy my vanaand die helfte van jou aandete laat eet,’ het Cosy gesê.

Bondel kreun. Almal wil iets hê. ‘Goed,’ het hy gesê. ‘Jy kan my aandete deel, maar laat my die mielies kry.’

Bundel het sy neus in die asblik gesit en 'n bek vol mielies gekry en daarmee na die hen gehardloop.

Hy het die mielies by haar gestrooi en sy het dit op opgetel en hard gekloek. "Nou kan jy die eier kry," het sy gesê. 'Die een aan die buitekant, net daar.'

Bundel het dit in sy mond opgetel en na Bleater die bok met die eier gehardloop.

Bleater was verheug. Hy het 'n hele distel vir Bundel opgetrek, en toe die eier geëet. Dit het vir Bundle aaklig geruik, maar Bleater het gedink dit was heerlik.

Bundel het die distel aan sy wortel gesleep. Dit was die enigste deel daarvan wat nie so stekelig was om vas te hou nie. Hy het uiteindelik by Neddy die donkie gekom.

‘Ag,’ het Neddy gesê, ‘jy is net betyds! Ek het amper my laaste wortel geëet, maar nou kan jy dit kry in ruil vir daardie fyn distel.’

Hy het sy distel vir 'n wortel gegee, en toe die distel begin knars. Bundel het gedink dit moet wonderlik wees om nie bekommerd te wees oor die stekels wat hy eet nie. Hy het met die wortel weggehardloop.

Buttercup die koei het vir Bundel gewag. Bundel het vir haar die wortel gegee en sy het fyn daaraan gepeusel. "Ek het geen tande in my boonste kakebeen nie, so dit is nie so maklik om 'n wortel te eet soos om gras te trek nie," het sy gesê. 'Tog, is dit baie lekker. Daar is 'n bietjie melk in 'n klein emmer vir jou daar, Bundel. Kan jy die handvatsel in jou mond optel en dit so vat?'

Bundel het reg gekom, al het hy 'n bietjie van die melk op pad gemors. Tog was daar baie melk in die emmer oor toe hy by Shadow aan kom. Shadow die skaaphond, het nog in sy hok gelê. 'Woef!' het Shadow gesê en het die melk dadelik op gedrink. 'Dit is die lekkerste! Dankie!'

‘Waar is my pragtige groot been?’ het Bundel gesê en verskrik rond gekyk. ‘O, Shadow – jy het dit nie geëet nie, het jy?’

"Nee," het Shadow gesê. 'Ek het dit vir Cosy terug gegee. Sy het dit kom haal.'

'Wel!' het Bundle gesê en
weg gehardloop om Cosy
te gaan soek, nogal
vasbeslote om haar oral in
die tuin rond te jaag en
weer terug as sy sy been
gevat het.

‘Cosy! Hoe durf jy om my been by Shadow te vat!’ het Bundel uitasem gesê.

"Wel, Bundel, jy was so ontsteld daaroor," het Cosy gesê. ‘So ek het toe na Shadow toe gegaan en vir hom gesê dit was joune, en hy moet dit vir my terug gegee. Dit is in jou gereg. Ek het dit self daar gesit. Ek weet nie hoekom jy die hele middag in die tuin wou rond jag om mielies vir hene en sulke dinge te kry nie!’

'Nou, kyk hier, Cosy!' het Bundel
geweldig gesê.

'Shadow het gesê hy sal my
been terug gee as ek vir hom 'n
bietjie melk van Buttercup die
koei gee. En sy het gesê sy sal
vir my melk gee as ek vir haar 'n
wortel by Neddy kry. En Neddy
het gesê hy sal vir my 'n wortel
gee as ek vir hom 'n distel kry.

En Bleater die bok het gesê hy sal vir my die distel gee as ek vir hom 'n hoender eier kry om te eet. En die hen het gesê sy sal vir my 'n eier gee as ek vir haar mielies kry. En jy het gesê jy sal my die mielies laat kry as ek vanaand vir jou die helfte van my aandete gee. En die hele tyd het ek gehaas om geskenke vir almal te kry, en my groot pragtige been het in my skottel gewag vir my'

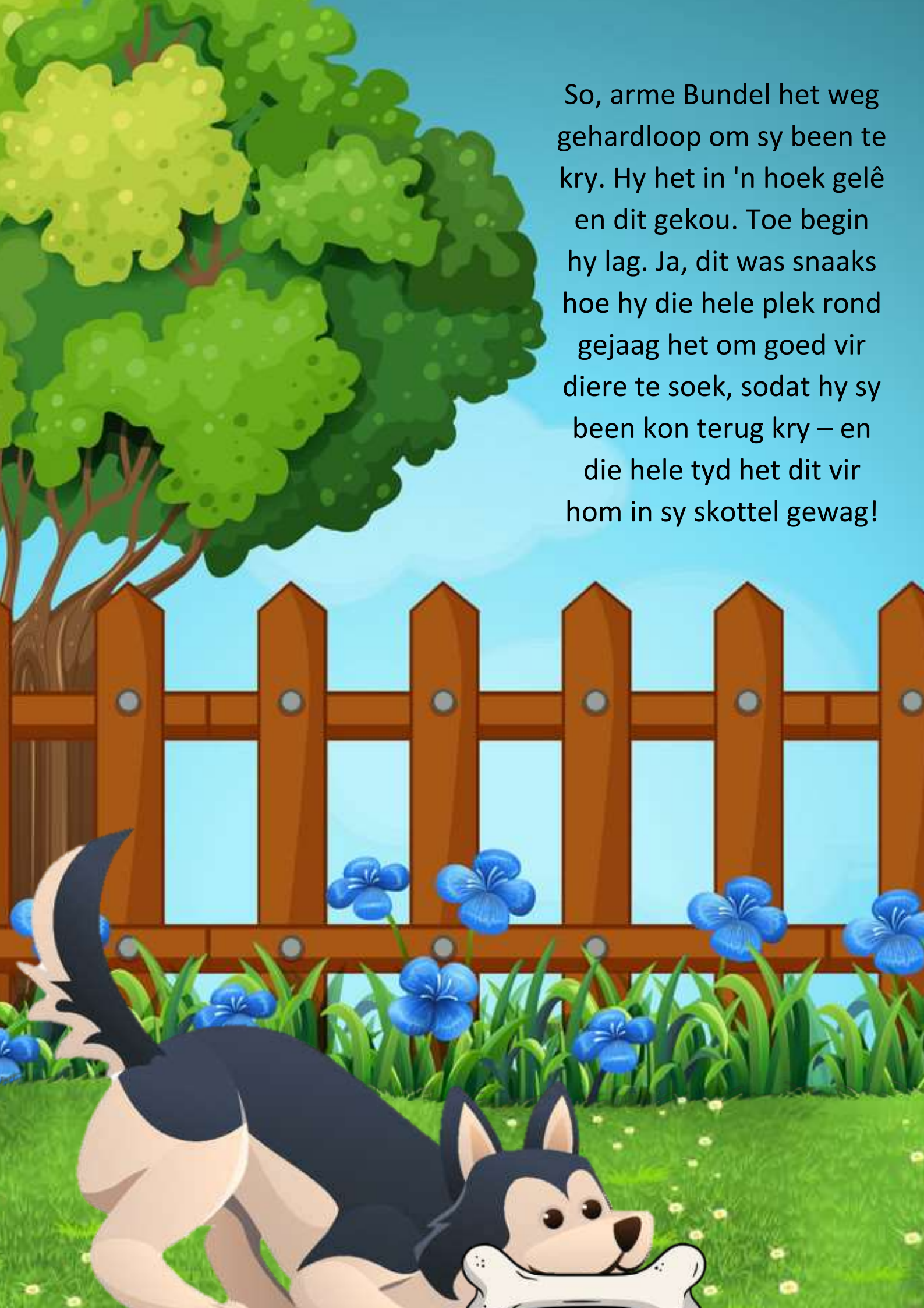
Cozy het begin lag. Bundel staar
woedend na haar. Toe lyk hy so
kwaad dat sy nogal bekommerd
begin voel het.

‘Ek gaan jou oral in die tuin
rondjaag en dan die hare aan
die punt van jou stert afbyt!’ het
Bundel gesê.

Nou, Bundel, luister - terwyl jy dit doen, kan iemand kom en jou been uit sy kos bak haal! het Cos gesê en trek weg. 'Wees verstandig en gaan haal dit terwyl dit veilig is!'

So, arme Bundel het weg
gehardloop om sy been te
kry. Hy het in 'n hoek gelê
en dit gekou. Toe begin
hy lag. Ja, dit was snaaks
hoe hy die hele plek rond
gejaag het om goed vir
diere te soek, sodat hy sy
been kon terug kry – en
die hele tyd het dit vir
hom in sy skottel gewag!

'Jy kan my aandete met my
deel as jy wil!' het hy vir
Cosy geroep. 'Hoekom
vertel ons nie vir Juffrou
wat ek vanmiddag gedoen
het nie, en laat ek dit in 'n
storie maak, sal ons?'

So hy het dit gedoen - en
hier is dit!

A stylized lightbulb logo with a rainbow-colored filament and a purple-to-blue gradient. The filament is a continuous line that forms the bulb's shape and extends downwards.

THINK
DIGITAL ACADEMY

